

Любовта на човѣка къмъ Бога се обуславя отъ връзката му съ Него. Колкото по-правилна е връзката, толкова по-силна е любовта.

Нѣкой питатъ, какъ можемъ да любимъ Бога, щомъ не сме Го видѣли. Питамъ: всичко, което човѣкъ обича, вижда ли го? Другъ пъкъ казва, че, докато не чуе и не види нѣщата, не вѣрва. Въ сжщностъ, човѣкъ вѣрва въ нѣща, които нито е видѣлъ, нито е чулъ. Понѣкога човѣкъ обича нѣщо, само като го е пипналъ. Какъ любятъ слѣпитѣ? Слѣпиятъ не вижда, но като пипне нѣкой предметъ, обиква го. Често любовта на слѣпитѣ е по-силна отъ тази на хората, които виждатъ. Въ сжщностъ, кои хора сж слѣпи, и кои иматъ очи? Който обича да граби, вижда по-добре отъ другитѣ. Такъвъ човѣкъ трѣбва да ослѣпѣе, т. е. да обърне погледа си къмъ духовния свѣтъ. Христосъ казва: „Ако дѣсното око те съблазнява, извади го и го хвърли навънъ.“ — Съ какво ще замѣсти дѣсното си око? — Съ пипане и чувствуване. Хората сж нещастни понѣкога по причина на своето физическо гледане. Тѣ гледатъ външно нѣщата, а не упражняватъ чувствуването, т. е. вътрешното си виждане. Напримѣръ, момъкъ срещне нѣкоя мома, хареса я външно и дава ходъ на чувствата си, безъ да познава душата ѝ. Не се минава много време, той се разочарова отъ нея и става нещастенъ. Въ такъвъ случай, за предпочитане е да нѣмашъ това око, което може да те съблазни. Ако пипнешъ човѣка, ти ще го разберешъ по-добре, отколкото ако го видишъ. Пипането подразбира четене на писмото, което носи той. Отъ писмото му ще познаешъ всичко, което се крие въ гнѣкитѣ на неговата душа. За да разберешъ човѣка, трѣбва да се вгледашъ въ чъртитѣ на лицето му. Тамъ е написано всичко. Иначе, той може да се усмихва, да е любезенъ, а сжщевременно да ти мисли зло. Другъ нѣкой може да е мраченъ, затворенъ въ себе си, но е готовъ всѣки моментъ да ти направи нѣкакво добро. Значи, не е важно, съ какво мастило е написано писмото — съ черно, синьо или червено; важно е съдържанието му. Момата и момъкътъ могатъ да напишатъ едно писмо съ хубаво мастило, на красивъ, цвѣтистъ езикъ, а по съдържание да е хапливо. Има красиви хора, които хапятъ; има грозни, които милватъ. Въ лицето на такъвъ красивъ е изписана алчностъ,